

یاس‌های کبود

گر اشکهایم بگذارند، اگر ذهنم واژه‌ای برای توصیف کردن پیدا کند و دستهایم توان نوشتن را داشته باشند خواهیم نوشت، از سالهای جنگ، از هشت سال دفاع مقدس، منی که جنگ را دورتر از دور و از پشت شیشه‌ها دیده و خاک و خونش را لمس کرده‌ام، می‌نویسم. از الله‌هایی که وقت شکفتن پرپر شدند. جوانهایی که وجودشان عطر یاس داشت، یاسهایی سفید که زیر چکمه‌های ناجوانمردان کبود شدند.

از سالهای چشم انتظاری و بی‌قراری، از سالهای شب زنده داری، از آنهایی که زمزمه شبانه‌شان ذکر یاحسین و یا زهرا بود، آنهایی که نقل و شیر محفشان، فارنجک و خمپاره بود. می‌نویسم از سالها مقاومت، سالها درد و درنج، اما پر از عشق و بی‌هیچ گلایه‌ای، عشق به وطن و در آخر پیروزی.

می‌نویسم از آنهایی که پلاک غیرت بر گردن آویختند تا از میهن و نوامیس خود دفاع کنند. آنهایی که زخم خورده‌ند و جان دادند تا یک وجب از این خاک به دست ناپاکان نیفتند، می‌نویسم از آنهایی که تپه‌های قلبشان با صدای توپ و خمپاره بکی شده است.

می‌نویسم از عاشقان شهادت، آنهایی که با گذشت سالها، سرفه‌هاشان هنوز بوی شیمیایی می‌دهد، آنهایی که جنگ بر روح و جسمشان یادگاری نهاده است. از نفسهایی که بوی شهادت می‌دهند، آنهایی که در میان ما هستند اما روحشان را در میان سترگرهای خاکریزها جا گذاشته‌اند.

می‌نویسم از چشم‌های منتظر مادری پشت قاب پنجه، از دختر کی که تنها در رویا با پدرش همبازی می‌شود، می‌نویسم از این خاک که ذره ذره آن به خون شهیدان آغشته شده است تا امروز من و تو بر آن آزادانه و استوار قدم گذاریم، بدایم بهای این آزادی، پرپر شدن لاله‌ها و یاسهای هشت سال دفاع مقدس است.

کذر ثانیه‌ها

بیتا باقری

من خوابم تا گذر ثانیه‌های بس تو بودن
بوایم سخت نباشد، اما وقتی چشم‌هایم
بسته می‌شود قطره‌های اشک روی
گونه‌هایم سرایر و دلتگن‌هایم چند
برابر می‌شود و اینجاست که
من فهمم پقدار دوستت دارم...

پا به پای آشنا

● سازا بهزاده

دل به دریا می‌زنم خود را به فردا می‌دهم
با تمام حس بد، خود را به دنیا می‌دهم
قلب و جانم را به این آهستگی زیبا می‌زنم
با تمام جسم خود دل را چه شیدا می‌دهم
پا به پای آشنا با عشق، تنها می‌روم
روح و جسمم را به این باران زیبا می‌دهم
تا بشوید روی من، افسان شود گیسوی من
جان من آزاد گردد، دل به دریا می‌دهم
آسمان ذهن خود را تاثریا می‌برم
خنده بر لب می‌شانم عشق را جا می‌دهم

دل من تنگه...

● هانیه سبزواری - ۱۳ ساله

آقامونم هر شد اون قول و قرار
چ شد اون وعده موب انتظار
من دونم که مثل من دلوایسی
من دونم به داد گلها من رسی
میگن اون روزی که خوغا من گنی
گرده‌های بسته رو وا من گنی
اون زمان بدھا رو رسوا من گنی
صورت فوبها رو زیبا من گنی
آقامونم قربون رفاقت
قربون محبت و صداقت
دل من تنگه برای دیدن
برای عطر نفس کشیدن
دوست دارم مهمه‌ی این هفته بیای
ای امید دل وارقه بیای
تو بیای ستاره بازونم گنی
عاشق و بی سر و سامونم گنی

دریا و موج و...

● سعید پورزال

آمد ولی نگاه ترش را دریغ کرد
با چشمک ستاره نمی‌شد که دل فروخت
در آسمان یک مه و صد ها ستاره بود
مانند ماه آمد و مثل ستاره سوخت

مانند قصه بود ولی مثل یک نفس
هر چند در نگاه تو کمرنگ تر شدم
دیدم که آسمان تو خون گریه کرد و من
در روی روی آینه‌ها سنگ‌تر شدم

وقتی که زندگی صدقی دلشکسته بود
دریا و موج و ساحل دل بی عبور بود
من سرزنش شدم که چرا قایقم شکست
من روی روی ساحل و مقصد چه دور بود

با غنچه‌های پرپر و با ساز دلخوری
آنگ دلنواز تو را من نواختم
توفته بودی و شب من بی ستاره بود
رفتی و من کنار غم خانه ساختم

باران گرفت و خاطره‌های تو خیس شد
وقتی که چترهای تو در خانه بسته بود
وقتی که بغصنهای شب در تو گرفت
وقتی که چترهای غروری شکسته بود...

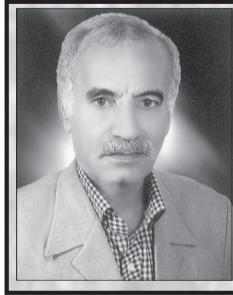
شهری پر از لاههای چرچد

● حکیمه رزمی

اینها که پا می‌گزارم شهریست پر از فاطره‌ی
عشق‌های فرامی، بی وضو در اینجا قدم گذاشتند
دل را می‌لرزاند. یقیناً رازی فرامی در آن نوخته
است که به هنگام به زبان آوردن نامش، اشک
همانند باران بواری از چشمها یمان سرازیر می‌
شود.

اینها شهر فرادست. هتی ثانیه‌هایش هم هزاران
فاطره را در فود پنهان کرده است. فالش بوی
فردا می‌دهد، غرویش همانند فودش زیباست.
وقتی به تماشای آن می‌نشینم، دلم همانند
غروب شبهای عملیات والغیر می‌گیرد.
آنهاست که ندای قلبم سر می‌دهد و دوباره
صدای انفجار نارنجک و پرپر شدن لاله‌ها را
پیش چشمانم می‌آورد تا یادم نرود که بهای
آزادی امروزمان، فون شهیدان دیروزمان
است.

«هفته دفعاع مقدس بر تمامی پاسداران فون
شیروان ۱ سال دفعاع مقدس مبارک باد»

منتظر آثار و مطالب شما هستیم

لطفاً جهت چاپ آثار در این صفحه، مطالب خود را با خط
خوانا (ترجمیاً تایپ شده)، با ذکر نام و نام خانوادگی، سن و
تلفن تماس در یک روی کاغذ نوشته و به دفتر روزنامه
ارسال نمایید. ضمناً مطالب ارسالی، برگشت داده نمی‌شوند.

کارشناس سرویس ادبی - هنری: محمدعلی اصلاح پذیر